

Ավետիք Իսահակյան

Երագիս տեսա՝ օրո՞ր ու շորո՞ր

Երագիս տեսա՝ օրո՞ր ու շորո՞ր

Քարվանն էր անցնում զնգալով անո՞ւշ:

Սարերի փեշով ոլո՞ր ու մոլո՞ր

Քարվանն էր անցնում զնգալով անո՞ւշ:

Նագելիս տեսա ուրախ, շողշողուն,

Հարսի քողով, ոսկի շորերով.

Ու ոտներն ընկա կարոտով վառման,

Ա՛խ, քարվանն անցավ սրտիս վրայով:

Ճամփու փոշու մեջ անտերունչ, անտեր,

Ընկած էի ես ջարդված ու անհույս.

Ու հեռուներից լսում էի դեռ

Անցնող քարվանի դողանջը անո՞ւշ ...

1908